

Посли праща краль Миланъ
За прѣмирие.

Посли връща нашия вождъ
Че си има смѣтка йощъ,
Дѣто вади братски ножъ
Противъ три сестри.

По Пиротско бѣло-поле
Загърмяватъ вечъ топове,
Затръщяватъ и ножове
За отмъщение.

Хора падатъ кат' синове
По полето и долове,
Други готвятъ и гробове
За нови жъртви.

Пищи Миланъ по полето,
Раненъ крий се въ калето
Да си снази джепането,
Отъ прѣслѣдвания.

Гордий левъ го тамъ съзира
Не му дава покой, мира
Да отдѣхне дѣт' се ввира
При умираице.

Поднали се джепането,
Събори се и калето
Пищи Миланъ до небето
За помилвание.

Подлий Нѣмецъ се явява,
Кат' формално заявява,
Че ще да се самъ сражава,
Ако се не спрѣмъ.